

ORTADOĞU

Esed iç savaşı böyle başlattı

CHP ve Esed destekçileri rejime sahip çıkarken iç savaştan Türkiye'yi sorumlu tutmaya çalışıyor. Ancak Ankara yıllarca Esed'i uyarırken 4 milyon mülteciye de ev sahipliği yaptı. Rejim buna karşılık PKK ve DEAŞ'ı Türkiye'ye saldırttı.

Abone Ol [Google News](#)

Atilla Diş · 02 Mart 2020, 04:00 · Son Güncelleme: 02 Mart 2020, 06:10 · Yeni Şafak

Beşşar Esad

YORUM

PAYLAŞ

2⁰¹¹

Karşılıklı yatırım anlaşmalarıyla Ankara ile tam entegrasyon adımlarına hız veren Şam yönetimi, Tunus, Mısır ve Libya'yı altüst etmiş Arap Baharı'ndan ürküyordu. Ülkeyi 1971'den 2000 yılına kadar Hafız Esed yönetmiş ve öldüğünde yerine oğlu Beşar geçmişti. Oğul Esed, iktidarının 11. yılını, rejim ise 'azınlığın çoğunluğu yönettiği' ülkede 40. yılını yaşıyordu. Nusayri hanedanının yönetim tarihi Sünni halka yönelik katliamlarla dolu olduğu için Arap Baharı sürecinde rejimi endişelendiren nedenler çoktu.

Tunus'ta Zeynel Abidin Bin Ali'yi, Mısır'da Hüsnü Mübarek'i koltuğundan eden, Libya'da ise

Muammer Kaddafi'nin linç edilerek öldürülmesiyle bitecek iç savaşı başlatan Arap Baharı, Suriye'ye aynı yılın mart ayında uğradı. Başkent Şam'ın güneyinde, Ürdün sınırındaki Dera'da Muaviye Sayasna adlı gencin, okuduğu okulun dış duvarına "Ey doktor, şimdi sıra sende" cümlesini yazması 'devrim'in fitilini ateşledi. 'Doktor'dan kastedilen, tabii ki göz doktoru Beşar Esed'di.

Dera'da yaşayanlarla Suriye polisi arasındaki çatışmalarda 100'den fazla kişi öldü. Olayları yatıştırmak için Dera valisini görevden alan, daha sonra 48 yıllık Baas iktidarı boyunca sürmüş olağanüstü hâl uygulamasını kaldıracağını vaat eden Beşar Esed'i Erdoğan da arayıp tebrik etti.

Esed'in adımları kopan fırtınayı durdurmaya yetmedi. Dera'nın ardından Lazkiye'nin sokaklarında beliren silahlı kişiler burada 12 kişiyi öldürdü. Esnaf tarafından yakalanabilmiş bir eylemcinin Ürdünlü çıkması ise dikkat çekiciydi.

Erdoğan'ın "Reformları bizzat kendin açıkla" tavsiyesinde bulunduğu Beşar Esed, ertesi gün tüm dünyanın merakla izlediği konuşmasını yaptı. Ülkesinin büyük bir komployla karşı karşıya olduğunu söyleyen Esed, kendisinden beklenen o büyük reformlara uzun konuşmasında hiç değinmedi. Böylelikle ülkenin kaosa sürüklenmesini bekleyenlere bu fırsatı vermesinin yanında, belki de, 'serbest seçimlerin yapıldığı demokratik Suriye'nin seçilmiş ilk cumhurbaşkanı' olma şansını da heba etmiş oldu.

Esed'in hayal kırıklığına yol açan konuşması sonrası Şam'daki gösterilerde çok sayıda kişi hayatını kaybederken Humus'un Saat Meydanı'na ise binlerce kişi kamp kuruyordu. Bir mesaj yayınlayan rejim, 'provokatörlere artık müsamahakar davranılmayacağını' duyurdu. Dönemin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu bir kez daha Şam'ın yolunu tutarken, Esed'e "Reformlar için her türlü yardıma hazırız" dedi.

Çok geçmeden Baas rejiminin acımasız çarkları işlemeye başladı: Guta'da devlet görevlileri evlere baskınlar düzenleyip gözaltına aldığı kişilere çok kötü davrandı; Beşar'ın kardeşi Mahir Esed ise Dera'ya tanklarla girdi. Onlarca kişi sokaklarda infaz edildi. Hama ve Humus'ta rejimin keskin nişancılarının sokakta insan avladığı görüntüler internete düştü.

Suriye'den Türkiye'ye doğru yola çıkan yüzlerce kişi tel örgüleri aşip ülkemize girdiğinde takvimler 2011 Mayıs ayını gösteriyordu. Suriyeliler, günde ortalama 50 kişinin öldürüldüğü ülkelerini terk etmeye başlamıştı.

Rejim sonraki günlerde tüm ülkeyi saran isyan dalgasını kanla bastırmayı sürdürdü. Halka yönelik sindirme operasyonlarında Şebbihalar'ın da kullanılmaya başlaması tabanda öfkeyi daha da artırdı. 'Esed ailesinin yasalardan bağımsız katliam çeteleri' olarak bilinen Şebbihalar daha sonra hep sorgusuz infazlar, kadın-çocuk demeksizin yaptıkları işkenceler ve ikamete yönelik yağmalarla gündeme geldi. Bu Şebbihalara kısa bir süre sonra İranlı milisler de eklendi. Olaylar başlar başlamaz soluğu İdlib'in Cisir'eş Suğur kasabasında alan İranlı timler, kısa zamanda burayı 'havalet sebire' çevirdi. 'Farsca konuşan sakallı kişiler' yüzlerce İdlibliyi

zamanında bu olayı hayati şemsi e çevirdi. Falsça konuşan sakam kişileri yuzlerce insanı öldürdü, 40 bine yakın kişinin de evlerini terk etmelerine yol açtı. Rejim, burada ölenlerin mezara bile gömülmesine izin vermedi. Katledilenlerin cesetleri genellikle çöp bidonlarına döküldü.

Vahşetin dozu arttıkça, Suriye ordusunda çözümler başgösterdi. Rejim ordusunun üst düzey askerleri artık kendi kışlalarını terk edip Türkiye'ye sığınyordu.

2011 Kasım'ında rejimden ayrılan askerlerin sayısı 15 bini geçmiş ve Ürdün sınırında organize silahlı direnişler başlamıştı. Şam'da yaklaşık 7 saat boyunca dil döktüğü Esed'in, sözlerini bir türlü tutmadığını söyleyen Davutoğlu, rejimin normalleşmek için son şansını kaçırdığını dile getiriyordu. ABD'de Obama yönetimi ise bir yandan Esed'in mutlaka gitmesi gerektiğini söylüyor bir yandan da 'sabrı taşan' Türkiye'yi Suriye'ye askeri müdahalede bulunmaya çağırıyordu.

Türk ordusunun o dönem Suriye'ye askeri müdahalesi, aynı zamanda İran'la cephe savaşı anlamına gelecekti. Amerikalıların ardı ardına Ankara'yı ziyaret ettiği 2012 yılı başında Davutoğlu, "Mezhep eksenli bölgesel bir savaş çıkarmak isteyenler var. Bu, bütün bölge için intihar olur" diyordu. Esed birlikleri Humus'ta camileri bile küle çevirip, cenazesini almak isteyenlere kurşun yağdırırken Türkiye, İran'la savaş yemini yutmamakta kararlı davrandı. Ankara işte bu yüzden, "Baskıdan kaçan tüm Suriye halkını Türkiye'ye kabul ederiz" mesajı verdi.

Göçlerden gelecek zararı en aza indirmek için sınırda güvenli bölge kurma planı da masadaydı. Tahran, Devrim Muhafızları'nı akın akın Suriye'ye taşımaya devam ederken, rejimin elindeki Rus yapımı savunma sistemleri Hatay-Lazkiye sınır hattında keşif uçuşu icra eden silahsız Türk F-4 uçağını düşürdü. Saldırıyla birlikte Ankara'nın Şam'a yönelik angajman kuralları değişti. Artık sınıra yaklaşan her rejim askeri, TSK için doğal bir hedef anlamını taşıyacaktı.

2012

Günlük ölüm ortalamasının 100'lere ulaştığı 2012 yaz aylarında 'Özgür Suriye Ordusu' adı altında örgütlenen muhalifler, rejim ordusuna büyük kayıplar verdiriyordu. Esed, artık başkent Şam'da bile kendini güvende hissetmiyordu. ÖSO, buradaki havaalanının da kontrolünü ele almış, İran destek birlikleri göndermeye mecbur kalmıştı. Muhaliflerin ülkenin yarıdan fazlasına hakim olmasıyla Şam'dan kaçışlar başlamış, hatta Rusya'dan "Esed görevini bırakmaya hazır" çıkışı gelmişti.

Rejim giderayak Türkiye'ye karşı terör kartını devreye sokmak istemiş ve özellikle Kamışlı, Haseke, Dırbesiyeye, Ayn el-Arab gibi yerlerdeki kamu binalarını bir süredir ABD-Barzani desteğiyle örgütlenen PKK/PYD'ye devretmişti. Esed'in devrilmesi emareleri artınca "Sonraki lider kim olacak?" soruları arttı. Erdoğan, Esed sonrası dönemde Muaz el-Hatib'i destekleceğini duvardu.

Suriye’de sokakların ‘Erdoğan’ sesleriyle inlediği bir dönemde halkın Türkiye’nin desteklediği isme evet demesi kaçınılmazdı. Bu durum hem ABD hem Avrupa’yı, bilhassa da İsrail’i ürküttü. Öte yandan İran Devrim Muhafızları Kudüs Gücü’nün tepe ismi Kasım Süleymani, Şam’da Esed’i ‘kesinlikle istifa etmemesi için’ ikna etmişti.

İşte tam o günlerde (2012 Temmuz) Amerikan New York Times, ‘Irak-Şam İslam Devleti’ adında bir oluşumun ‘lansmanını’ geniş bir haberle yaptı. Sonraki aylarda ‘İŞİD’ ya da ‘DEAŞ’ kısaltmasıyla adını sıkça duyacağımız bu grup, “Bütün Müslümanlar için İslam devleti kurup sonra da İran ve İsrail’e savaş ilan edeceğiz” diyordu ama Suriye’de ABD-İsrail çıkarlarına direnen kim varsa karşısında er ya da geç bu örgütü bulacaktı.

Afganistan’dan Taliban üyelerinin bile gelip “Cihad yapmak için şartlar müsait mi baktık” dediği Suriye’de tuhaf şeyler olmaya başlamıştı. Esed’e karşı önemli mevziler kazanan muhaliflere karşı bir yandan DEAŞ ‘kafirler’ diyerek saldırıyor, bir yandan da PKK/PYD aynı tutumu sergiliyordu. Suriye’nin ikinci büyük şehri ve ticari başkenti Halep, işte böyle bir zamanda Esed-ÖSO-DEAŞ-PYD çatışmaları eşliğinde iç savaşa dahil oldu.

Esed, İranlı milislerle birlikte her cephede zor anlar yaşıyordu. Üstelik kendi atadığı başbakanı Riyad Hicab, bazı kabine üyeleriyle birlikte ülkeyi terk etmiş, sonraki günlerde buna yardımcısı Faruk el-Şara da dahil olmuştu. Ülkenin ancak yüzde 30’una hakim durumdaki Esed düşmek üzereydi ama birileri onun yönetimde kalmasını istiyordu. O günlerde Ankara’da diplomatik trafiği yürüten kritik bir isim, gazetemiz Yeni Şafak’a şu bilgiyi vermişti: “Bu savaş ABD istediği için uzuyor. Washington, Esed sonrası Türkiye’nin şekillendirdiği ve Müslüman Kardeşler’in hakim olduğu yeni Suriye istemiyor.”

‘Yeni Suriye lideri’ ve İran’la cephe savaşı için Ankara’ya söz geçiremeyen Obama, elinde beyzbol sopasıyla fotoğraf servis ediyor ve “Erdoğan’la konuşuyorum” diyordu. Obama’nın Esed’i devirmek gibi bir hedefinin olmadığını emekli CIA ajanı Douglas Laux’tan 2016’da öğrenecektik: “2012’de görevdeyken, Esed’in devrilmesi için 50 ayrı plan hazırladık. Yönetim hiçbirini kabul etmedi.”

Şii Lübnan Hizbullahı binlerce militanını muhaliflerle savaşmak üzere Suriye’ye gönderirken, İran ve Rusya destekli rejim ise varil bombalarıyla şehirlerin üzerine ölüm kasmaya başlamıştı. Halep, Hama, Humus, Dera ve İdlib’in büyük bölümü, Şam’ın da ‘Sünni mahalleleri’ harabeye dönüştü.

Her şeye rağmen sokakta direniş sürüyordu ama muhalifler 100’ü aşkın gruba bölünmüştü. Bu, Esed’in iktidarda kalmasını ve bölgede kaosun sürmesini isteyenlerin işine geliyordu. Zira her muhalif grubun ajandası, onu destekleyen ülkenin durumuna göre farklılık gösteriyordu.

Mısır’ın seçilmiş ilk cumhurbaşkanı Muhammed Mursi’nin davetiyle bu ülkeye giden Başbakan

Erdoğan'a yönelik Kahire'deki büyük sevgi gösterisi, Rusya-İran'ın dışında ABD ve İsrail'i de Esed'in kalması gerektiği konusunda iyice ikna etti. Çünkü İslam dünyasının lideri olarak görülen Erdoğan'ın Esed sonrası Suriye'yi tamamen kontrol eder hale gelme ihtimali, bölgesel denklemde İsrail için kabus anlamı taşıyordu.

DEAŞ VE FETÖ AYNI ANDA DEVREDE

2013

"Esed kalsın, Erdoğan ve Mursi gitsin" şeklinde özetlenebilecek tasfiye planı 2013'te yürürlüğe sokuldu. Suriye muhalefetinin Türkiye ile bağlarını güçlendiren ve Türk istihbaratının etkinlik ağını genişleten MİT Başkanı Hakan Fidan, ocak ayının ilk günlerinde FETÖ'ye bağlı savcılarca PKK/KCK soruşturmasına dahil edildi. Bu, 7 Şubat sonrası FETÖ'nün ikinci denemesiydi. Aynı günlerde Esed, ÖSO gruplarıyla temas kurdu ve "Uzlaşma sağlanırsa çekilirim" mesajını verdi. Ardından bomba yüklü araçlar önce Cilvegözü'nde patladı, sonra da Şam'ın merkezinde.

Mayıs ayında ise MİT'in uyarılarına rağmen harekete geçmeyen FETÖ'ye bağlı savcı ve emniyet birimleri, Reyhanlı'nın kana bulanmasına kapı araladı. THKP-C/Acilciler adlı terör örgütünün patlattığı bomba yüklü araç 51 kişinin canına mâl oldu.

Saldırının şoku sürerken Erdoğan, Davutoğlu ve Fidan, Suriye toplantısı için Washington'a gidiyordu. 17 Mayıs 2013 tarihinde Beyaz Saray'da Obama ve ekibiyle yapılan o kritik toplantıların hayli gergin geçtiği, tarafların restleştikleri iddia ediledursun, Arap Baharı'nı Türkiye'ye taşıma denemesi olan Gezi olayları bu görüşmeden sadece 13 gün sonra baş gösterecekti.

Türkiye planlı ve organize isyanı FETÖ unsurlarına rağmen püskürtmeyi başardı ancak Mısır'da işler tam tersi yönde gelişti. Türkiye'deki isyan dalgasından sadece bir ay sonra Mısır ordusu, seçilmiş Cumhurbaşkanı Mursi'yi kanlı bir darbeye devirdi.

2014

Suriyeli Arap, Türkmen ve Kürt muhaliflerin giderek kan kaybettiği bir ortamda uzun yıllardır özenle hazırlanmış iki örgüt, sahipleri tarafından aktive edildi: FETÖ ve DEAŞ. ABD-İsrail kontrolündeki Fetullahçı Terör Örgütü, hükümete yönelik kumpasları ardı ardına devreye sokarken, bir yandan da MİT TIR'larına operasyon yapmak suretiyle Suriyeli muhaliflere yardım ulaştırılmasına mani oldu.

Aynı tarihlerde IŞİD-DEAŞ sahnedeki yerini aldı. Tekfirciler, muhaliflerin rejimden kan dökerek aldığı topraklarda 'mürted' ilan ettiği ÖSO'cuları infaz ediyor, cephane bakımından zor durumdaki muhalifleri katlederek hazıra konuyorlardı. Örgütün lideri, ABD'nin Irak işgali sonrasında kurduğu hapisanelerden biri olan Bukka Kampı'nda özel olarak yetiştirilmiş Ebubekir el-Bağdadi idi. Seçtiği semboller, Holywood kurgulu kafa kesme klipleri ve katliam seanslarıyla 'Müslümanların terörist gibi gösterilmesi projesi'nde en başarılı(!) rolü oynayan DEAŞ, 2014'ten 2016 yılına dek kendisine verilen görevi harfiyen uyguladı.

DEAŞ, küresel güçlerin yürüttüğü yaygın propagandanın da etkisiyle hem Esed'i hem de ona direnen yerli muhalifleri dünyaya unutturdu. Artık insanların gündemindeki yegâne öncelik, özenle seçilmiş Peygamber mühürlü siyah bayrak taşıyan DEAŞ'ı geriletmek, bunun için ABD öncülüğündeki 'koalisyon'a destek vermek ve sözde 'cihatçılara' karşı savaştan 'seküler' PKK/PYD'yi kutsamaktı. Esed'in gidip gitmemesi artık o kadar da önemli değildi.

2015

'DEAŞ', coğrafyayı Müslümanlardan temizlemek ve kadınlarla çocukları bile özgürce öldürebilmek için bulunmuş dahice bir fikirdi. Nitekim böyle de oldu. Amerikan uçakları Musul'u, Felluce'yi, Rakka'yı, Deyrizor'u; Rus uçakları da İdlib'i, Halep'i, Bayır Bucak'ı gece gündüz bombaladı. Mevzubahis DEAŞ'ı temizlemek ise kaç bin kişinin öldürüldüğü önemli değildi.

Direnişe yön veren muhalif grupların karizmatik liderleri de suikastlerle ardı ardına şehid edildi. İslam Ordusu Komutanı Zehran Alluş, Ahrar'uş Şam lideri Hasan Abud ile Halid el-Suri, Liva Tevhid Komutanı Abdulkadir Salih ve Türkmen komutan Muhammed Süleyman gibi 80'e yakın kişi öldürüldü.

DEAŞ sahada soykırım yürütürken geride kalanları da uçaklar yok ediyordu. Terör örgütünün işgali öncesi 2,5 milyon insanın yaşadığı Musul'da nüfus 100 bine kadar düştü. 550 bin kişilik Tel Afer'de sadece 15 bin insan kalırken, 850 binlik Rakka işgal sonrası 30 bine, 600 bin nüfuslu Deyrizor 65 bine indi.

Bazı bölgeleri DEAŞ'ın 'temizleyip' daha sonra PKK'ya devrettiği Suriye kuzey hattında da en az 550 bin kişi, yaşadıkları diyarı terk ederek Türkiye'ye sığındı. Muhaliflerin uzun direnişinin ardından 2016'da İranlılar tarafından teslim alınacak Halep'te de durum farklı değildi. Savaş öncesi 5,5 milyon nüfusun barındığı masal diyarının nüfusu 100 bine kadar düştü.

COĞRAFYANIN KADERİ DEĞİŞİYOR

2016

Suriye'de 2014'ten 2016 yılı ortalarına dek çok şeye şahit olduk: Rejimin günbegün güçlendiğini, muhaliflerden tamamen vazgeçen ABD'nin PKK/PYD'ye sarıldığını, DEAŞ'ın Irak-Suriye kuzey hattını birleştirip Türkiye'yi güneyden tamamen kuşatmak için PKK'ya 'anahtar teslim' topraklar verdiğini ve dünyada kendilerine kucak açan pek kimse kalmamış mazlumlardan 3,5 milyonunun ülkemize geldiğini...

Tuzaklı mayınlarla örülü patikada yol almaya çalışan Ankara, o mayınların sahiplerine karşı Moskova ve Tahran'la işbirliğine yöneldi. Suriye'de çözüm için Rusya ile giderek artan temaslar, Rus uçağının Türk F-16'sı tarafından düşürüldüğü olay sonrası sekteye uğrasa da, 2016 Ağustos ayı itibariyle kaldığı yerden devam etti. Suriye'yi DEAŞ ve PKK, Türkiye'yi ise FETÖ ile teslim almaya çalışan güçlerin 15 Temmuz 2016'da tertiplemediği darbe girişimi Türk milletinin destansı mücadelesiyle püskürtülünce, coğrafyanın makus talihi de değişti.

İLK HAMLE: FIRAT KALKANI

Türkiye'nin güney hattı boyunca ilerleyerek Akdeniz'e açılmayı hedefleyen terör koridoruna ilk büyük darbe, Fırat Kalkanı Harekâtı ile vuruldu. 24 Ağustos 2016'ta başlayan harekâtla Azez-Cerablus hattı DEAŞ'tan temizlendi. Operasyon birkaç ay daha gecikseydi, PKK Fırat batısındaki Münbiç ile Hatay sınırındaki Afrin'i birleştirecek ve terör koridorunun Akdeniz'e ulaşması için geriye sadece bir adım kalacaktı. 216 günlük Fırat Kalkanı ile 3 bini aşkın terörist öldürüldü; 72 Mehmetçik ve 600'ün aşkın ÖSO üyesi şehid oldu.

2017-2018

Fırat Kalkanı sonrası Türkiye'nin ikinci hedefi, 'burnunun dibinde PKK tünellerinin bulunduğu' Afrin oldu. Hazırlıklarına 2017 ikinci yarısından itibaren başlanan operasyonda namlular 20 Ocak 2018'de ateşlendi.

7 bölgede 108 hedef, Fırat Kalkanı şehitlerine ithafen 72 uçağın katıldığı harekâtla aynı anda vuruldu. 'Zeytin Dalı' adı verilen ve 18 Mart'ta Afrin kent merkezine girilmesiyle tamamlanan harekât süresince 4 bin 600'e yakın PKK'lı imha edildi. 54 Mehmetçik ve 120'nin üzerinde ÖSO savaşçısının şehid olduğu harekât, ABD-PKK ittifakının 'koridor' hayallerini bitirdi.

Afrin güneyinde, onbinlerce muhalifin ve 2 milyonun üzerinde sığınmacının barındığı 4 milyonluk İdlib'de de TSK zaten 12 adet gözlem noktası kurarak kent çevresinde üslenmiş, terör örgütünün Akdeniz'e açılan tüm kapılarını kapatmıştı.

2019

Astana-Soçi eksenini, İslam coğrafyasını iç savaşlarla çökertmek isteyen küresel çeteye verilmiş kararlı bir cevap oldu. Fakat gerek Rusya gerekse de İran'ın bölgesel ajandaları Suriye'de tünelin ucunu görmek için umut bağlanan bu anlaşmaların yürürlükte kalmasını oldukça güçleştirdi.

Suriye muhalefeti ile rejimin anlaşma zemini aradığı her masa, çok geçmeden darmadağın oldu. Ülkeye iç savaşın başından bu yana yüzbinlerce milis getiren İran, kadim şehirleri yakıp yıktı; Rusya ise olası bir yeni anayasa ve serbest seçim ihtimaline karşı Esed'e muhalif kimse kalmasın diye milyonlarca kişiyi bombalarla Türkiye sınırına sürüp koca bir coğrafyayı insansızlaştırdı.

...VE TÜM DÜNYA KARŞIMIZDA

ABD-İsrail-Fransa-BAE-Suudi Arabistan-Mısır bloku ile Rusya-İran cephesi arasında kendine ince bir yol çizmeye çalışan Ankara, bu ülkelerin hepsinin birden aynı anda tepki gösterdiği Barış Pınarı Harekâtını gerçekleştirebildi.

9 Ekim 2019'de başlayan ve tarihin gördüğü en büyük kara propaganda yarışına sahne olan süreçte Türkiye pek çok konuda onlarca aktörle boğuştu. Bütün bunlara rağmen Mehmetçik, adını Suriye Milli Ordusu (SMO) olarak değiştiren ÖSO ile birlikte Tel Abyad-Rasulayn arasındaki 120 kilometrelik hattı, 35 kilometre derinlikte PKK'dan temizledi.

Önceki operasyonlar sırasında yaşananlar Barış Pınarı esnasında da aynı şekilde, hem de daha şiddetli görüldü: PKK'lı teröristler savunup kılık değiştirdi. Esed üniforması giydi. ABD harekâta mani olmak için

gerçekten PKK'nı teröristler soyunup kimik değiştiren, ESSE üniforması giyen ABD, harekâta marif olmak için Türkiye'ye yönelik finansal operasyon da dahil hemen her şeyi yaptı. Rusya, PKK/YPG'nin yeni hamisi olmaya soyundu. İran, öldürülen her PKK'lı için adeta yas tuttu; harekât sırasında Doğu Anadolu şehirlerinin İran sınır boylarında PKK saldırıları birdenbire artış gösterdi.

Teröristlere zaman kazandırmak için süre isteyen ABD ile '120 saat' anlaşması yapıldı. Tabii ki Washington anlaşmadaki maddelerin hiçbirine uymadı. Ardından operasyonların devamını engelleme amacıyla Rusya devreye girdi. PKK'nın bu yeni 'abisine' de '150 saat' verildi. Moskova, Ankara ile yaptığı mutabakatın daha mürekkebi kurumadan verdiği sözleri unuttu. Türk askerinin terörle mücadelede kendi göbek bağıını kendisinin kesmesi gerektiği gerçeği yine ve yeniden anlaşıldı.

Soçi'de belirlenmiş sınırların sürekli ihlal edilişi ve bitmek bilmeyen bombardımanlar, İran ve Rusya'nın İdlib ajandasını tüm netliğiyle bir kez daha açığa çıkardı. 3,5 milyonun üzerinde sığınmacı barındıran Türkiye, 4 milyonluk bir kitlenin daha göç baskısıyla karşı karşıya kaldı. 9 yılda 1 milyon Suriyeliyi öldüren katiller, İdlib'de 34 Mehmetçiği şehid edince Türkiye'nin sabrı taşıdı. Suriye'deki zulüm düzenini toptan bitirme potansiyeli taşıyan Bahar Kalkanı Harekâtı, 27 Şubat 2020'de böyle başladı...

DÜNYA

Hudson uzmanından Selçuk Bayraktar paylaşımı: Orta Doğu'nun kaderini değiştiren adam

PAYLAŞ

#Libya

#Suriye

#İdlib

#PKK

#ABD

ÖNERİLEN VİDEO

DÜNYA E-POSTA ABONELİĞİ

Türkiye'de görüşmeye yeşil ışık

Rusya: Bakanların bir araya gelmesini destekliyoruz.

Galatasaray Adası'nın ne olacağı belli oldu

Sarı kırmızılılar uzun süren mücadelenin ardından hedefine ulaştı.

15 Temmuz

yenisafak.com/15Temmuz

Kudüs : Bir Şehrin Hikayesi

gzt.com/kudus

Yeni Şafak Seçim

yenisafak.com/secim

Yeni Şafak Ramazan

yenisafak.com/ramazan

Yeni Şafak Spor

yenisafak.com/spor

GZT Lokma

gzt.com/lokma

MOBİL UYGULAMALAR

Apple

Android

Windows

Yeni Şafak olarak yayın hayatına başladığımız ilk günden itibaren ülkemizde demokrasinin tüm kurumları ile yerleşmesi, milli irade ve değerlerimizin hakim olması için tüm gücümüzle çalıştık. Bu ülkenin geleceğinin derin sularda boğulup gitmemesi için çaba sarf ettik.

Fırtınalı günlerde sığınılacak bir liman olduk. Bugüne kadar ülkemize yapmış olduğumuz katkıyı bundan sonra da okurlarımızın desteği ile sürdürmeye devam edeceğiz. Her gün Yeni Şafak'la yeni bir umut olacak.

Son Dakika

Haberler

Koronavirüs

Türkiye

Dünya

Bilimsel Gelişmeler

Gündem

Darbe Girişimi

Eğitim

Politika

Yerel Haberler

Dünya

Ortadoğu

Avrupa

Amerika

Asya

Afrika

Antartika

Okyanusya

Özgün

Özgün haberler

Dini Bilgiler

Yemek Tarifleri

Diyet

Spor

Spor Haberleri

Transfer Haberleri

Beşiktaş Haberleri

Galatasaray Haberleri

Fenerbahçe Haberleri

Trabzonspor Haberleri

Futbol

Basketbol

Motor Sporları

Voleybol

F1

Extreme Sporlar

Golf

Güreş

Atletizm

Su Sporları

Salon Sporları

Uzakdoğu Sporları

Diğer

Ekonomi

Türkiye Ekonomisi

Dünya Ekonomisi

Otomotiv

Emlak

İş Dünyası

Basın İlan

İletişim / Harita

+90 212 467 65 00

Maltepe mah. Fetih cad. No 1/1
Topkapı Zeytinburnu İstanbul Türkiye

bip Bip / +90 530 846 00 00

f Facebook

Instagram

Twitter

G+ Google Plus

Pinterest

Youtube

Flipboard

Rss

Copyright 2017 © Yeni Şafak

Gizlilik Politikası

Kullanım Koşulları

Site Map

Medya Kit

Kurumsal

Bilgi Toplumu Hizmetleri

Hat Sanatı

↑
YUKARI

6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunundaki amaçlar ile sınırlı ve mevzuata uygun şekilde çerezler kullanılmaktadır. Detaylı bilgi için [çerez politikamızı](#) inceleyebilirsiniz.

